

comissió obrera
nacional de Catalunya

Informe Consell Nacional CS de la CONC

Barcelona, 21 d'octubre de 2009

*“La severidad de la lógica, aplicada sin censura
y con oportunidad, limó asperezas fanáticas,
estableció concordias intelectuales
y quien sabe hasta qué punto determinó
voluntades en sentido progresivo”*

Francesc Ferrer i Guàrdia (1859-1909),
fundador de l'Escola Moderna, assassinat per afusellament
a Montjuïc el 13 d'octubre de 1909,
acusat, sense proves, d'instigador dels
fets de la “Setmana tràgica”, fa 100 anys.

Apunts de context en què desenvoluparem el curs:

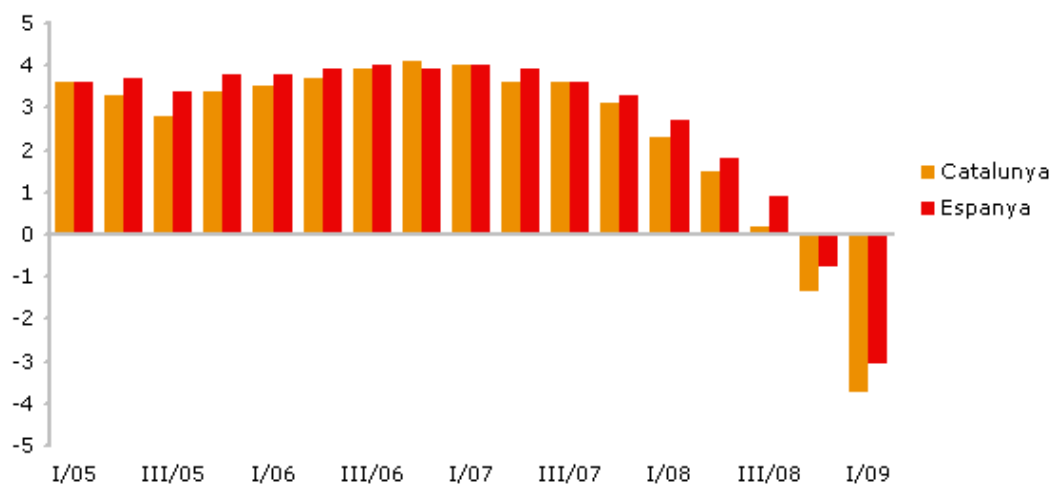
- La situació de crisi, amb la important pèrdua d'activitat productiva i l'increment de la taxa de desocupació, continua. Totes les variables indiquen que aquest darrer trimestre de l'any continuarà la caiguda d'activitat i el creixement de l'atur (hi ha una certa desacceleració en la caiguda dels indicadors en la construcció i els serveis, i un major impacte a la indústria). El baix nivell de la demanda interna i les dificultats de liquiditat i d'accés al crèdit d'empreses -lligat a l'alt endeutament que arrossegueu- es mantindran. L'esgotament del Pla-E, a l'octubre/novembre, afegirà encara més negativitat a les dades de l'atur.

PIB (pm) a preus constants. Variació anual % 2006-2008 i taxa de variació interanual per als I i II trimestre del 2009

	2006	2007	2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
Catalunya	3,9	3,6	0,7	-3,7	-4,5 (p)
Espanya	4,0	3,6	0,9	-3,2	-4,2 (p)
EU-15	3,0	2,6	0,6	-5,0	-5,0
EU-27	3,2	2,9	0,8	-4,8	-4,9
EUA	2,7	2,1	0,4	-3,3	-3,8
Japó	2,0	2,3	-0,7	-8,4	-7,2

Font: Elaboració a partir de dades de l'IDESCAT, INE i EUROSTAT.

Evolució producte interior brut (PIB pm), Catalunya, Espanya.

Font Catalunya: Idescat.

Font Espanya: INE.

Unitat: % variació interanual en volum.

Taxa d'atur

	2006	2007	2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
Catalunya	6,6	6,5	9,0	16,2	15,9
Espanya	8,5	8,3	11,3	17,4	17,9
EU-15	7,7	7,0	7,1	7,5	-
EU-27	8,2	7,1	7,0	7,3	-
EUA	4,6	4,6	5,8	-	-
Japó	4,1	3,9	4,0	-	-

Font: Elaboració a partir de dades IDESCAT, INE, EUROSTAT.

*Per al tram de 16 i més anys, en el cas de les dades de UE-15 i UE-27, EUROSTAT utilitza el tram de 15 i més

- **Les dades econòmiques del nostre entorn** -França, Alemanya, EUA...-, tot i que semblen apuntar un cert canvi de tendència, són encara poc sòlides per indicar que ja ens trobem a la sortida de la crisi a escala global. Els incentius fiscals i la forta intervenció en el sistema financer sembla que comencen a donar resultats, tot i això, encara no és moment d'abandonar la intervenció dels governs a través de polítiques pressupostàries expansives, ja que el canvi de signe encara no s'ha consolidat. Segons l'OIT, encara assistirem a un fort creixement del nombre de desocupats al món (59 milions fins a final d'any) i a un augment del nombre de treballadors que poden caure en situació d'extrema pobresa (més de 200 milions, amb el qual s'arribaria als 1.400 milions a tot el món).
- El G20 és un primer pas per ampliar el G8, evidencia la necessitat de **donar més paper a òrgans multilaterals** per tal d'avançar en una governança global que ha d'abordar els grans reptes mundials que tenim

(pobresa, canvi climàtic...). Aquesta és una realitat que és aquí i que no podem obviar. El moviment sindical internacional n'és conscient i per això, a Pittsburgh, hi vàrem ser presents per forçar que a l'agenda de la governança mundial també s'hi incloguessin aspectes relacionats amb el treball digne, la plena ocupació i el treball amb drets. És per això que des del moviment sindical mundial ens congratulem que la cimera del G-20 a Pittsburgh, celebrada el 24 i 25 de setembre, hagi suposat un canvi qualitatiu i s'hagi situat l'ocupació a l'epicentre de la recuperació. El G-20 no tan sols ha incorporat en la seva declaració final la terminologia de la Organització Internacional del Treball parlant de 'treball decent', sinó que s'ha compromès a preservar l'ocupació i a crear llocs de treball i esmenta de manera explícita el 'Pacte Mundial per a l'Ocupació' aprovat en el si de l'OIT, el passat mes de juny. En aquest sentit, és especialment interessant que la cimera de ministres de treball del G-20, que se celebrarà a principis del 2010, vagi precedida per una consulta als sindicats i a la patronal.

- La translació a Catalunya i Espanya dels signes positius que es veuen a Alemanya o França s'endarrerirà a causa dels **dèficits estructurals que arrosseguem**, en especial per l'enorme dependència del creixement dels darrers anys de la construcció i de la demanda interna. Al 2009 es preveu una caiguda del PIB d'uns 3,8 punts i per al 2010, un escenari encara recessiu d'un -0,3. Hi ha diferents informes que plantegen l'inici de la recuperació per al 3r trimestre del 2010 (Govern) o 4t (UE).

Producte Interior Brut per sectors de producció a Catalunya					
Taxa de variació interanual					
	Any 2006	Any 2007	Any 2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
Agricultura	4,2	-3,5	-1,3	9,0	10,5
Indústria	0,4	1,9	-2,6	-11,9	-11,4
Construcció	6,4	3,6	-3,0	-8,8	-9,9
Serveis	4,8	4,9	2,5	-0,7	-1,9
PIB pm	3,8	3,6	0,7	-3,7	-4,5

Font: IDESCAT

- **La destrucció d'ocupació** es va començar a manifestar en la construcció, ja amb fortes caigudes l'any 2008, mentre que a la indústria, que el 2008 encara creava ocupació, ja ha entrat de ple en el procés de destrucció d'ocupació. Aquesta destrucció s'ha manifestat amb gran intensitat en els sectors més masculinitzats i ha afectat més a homes que a dones però, tot i aquesta realitat, la taxa d'ocupació femenina continua sent inferior a la masculina (18,5% i 17,6%). Les persones joves de 20 a 29 anys són les més afectades per la caiguda de l'ocupació i entre els menors de 24 anys arriba a una caiguda del 36%. La taxa de desocupació entre els treballadors immigrants també és important, del 28% al conjunt de l'Estat.

% d'atur per grans sectors

	2006		2007		2008		1r trim. 2009		2n trim. 2009	
	nre. absolut	%	nre. absolut	%	nre. absolut	%	nre. absolut	%	nre. absolut	%
Agricultura	3.400	1,5	3.900	1,7	4.100	1,3	7.300	1,3	3.400	0,6
Indústria	32.800	14,9	30.300	13,5	42.900	14,0	78.000	13,9	86.300	15,6
Construcció	20.200	9,2	22.300	9,9	61.800	20,1	111.400	19,8	103.300	18,7
Serveis	93.800	42,7	101.600	45,1	116.900	38,1	214.200	38,1	204.000	36,9
No classificables	69.500	31,6	67.000	29,8	81.200	26,5	151.100	26,9	155.800	28,2
Total	219.800	100,0	225.200	100,0	306.900	100,0	562.000	100,0	552.800	100,0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA)

Taxa d'atur d'homes/dones

	2006	2007	2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
Homes	5,3	5,6	9,0	16,9	16,8
Dones	8,4	7,8	9,0	15,2	14,7
Total	6,6	6,5	9,0	16,2	15,9

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA)

Taxa d'atur de joves

	2006	2007	2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
16-24 anys	14,7	13,5	20,4	36,3	36,4
25-54 anys	5,9	5,9	8,2	14,8	14,1
55 i més anys	3,9	4,9	4,9	8,6	11,5
Total	6,6	6,5	9,0	16,2	15,9

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA)

Taxa d'atur de població immigrant

	2006	2007	2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
Població estrangera	12,1	11,7	16,3	30,6	28,2
Població autòctona	5,6	5,4	7,3	12,7	13,0
Total	6,6	6,6	9,0	16,2	15,9

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA)

Taxa d'atur per nivell d'estudis

	2006	2007	2008	1r trim. 2009	2n trim. 2009
Analfabets i educació primària	6,5	9,4	13,5	24,5	23,8
Educació secundària 1a. etapa	8,5	7,7	10,7	21,3	21,4
Educació secundària 2a. etapa	6,6	6,7	8,5	15,3	14,8
Educació superior	4,0	4,1	4,7	8,3	7,9
Total	6,6	6,6	9,0	16,2	15,9

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA)

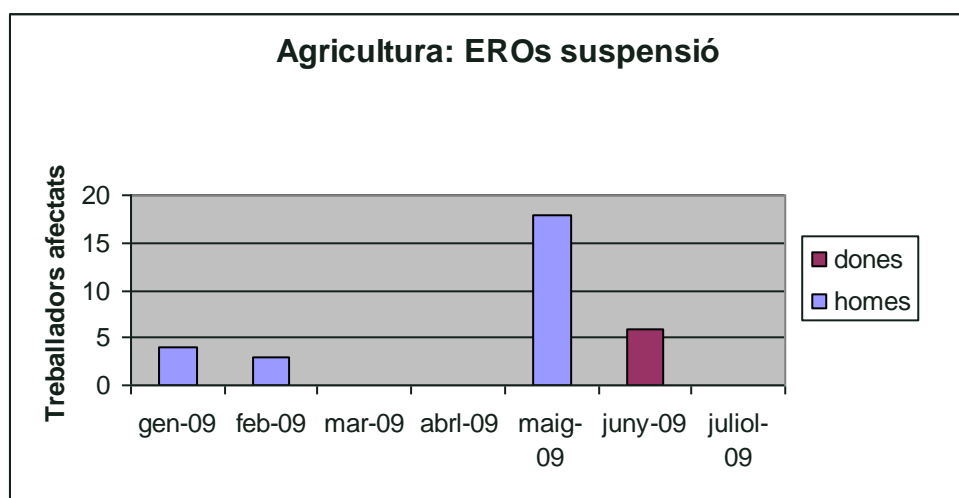
- En relació amb la **destrucció d'ocupació i els ERO** constatem:
 - Part dels expedients de suspensió de contractes poden acabar en rescissió.
 - Una part important dels empresaris continuen abusant de la situació de crisi i els ajustaments de plantilles estan sent molt superiors a les necessitats i problemàtiques reals de les empreses.
 - Després de la no-renovació dels contractes eventuais en una primera fase de la crisi, en aquests moments assistim a una substitució de treballadors fixos per eventuais.
 - En les xarxes comercials de les empreses i els sectors de serveis associats a aquestes empreses s'està produint un increment del nombre de treballadors autònoms dependents.

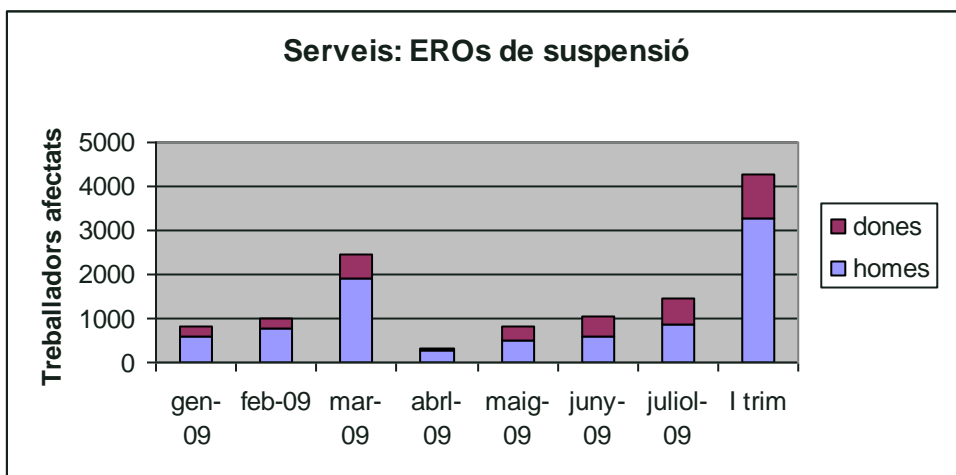
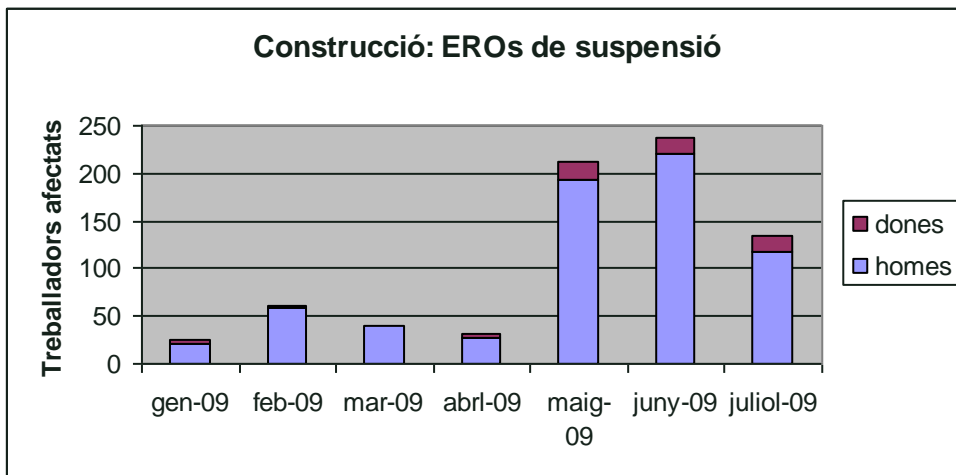
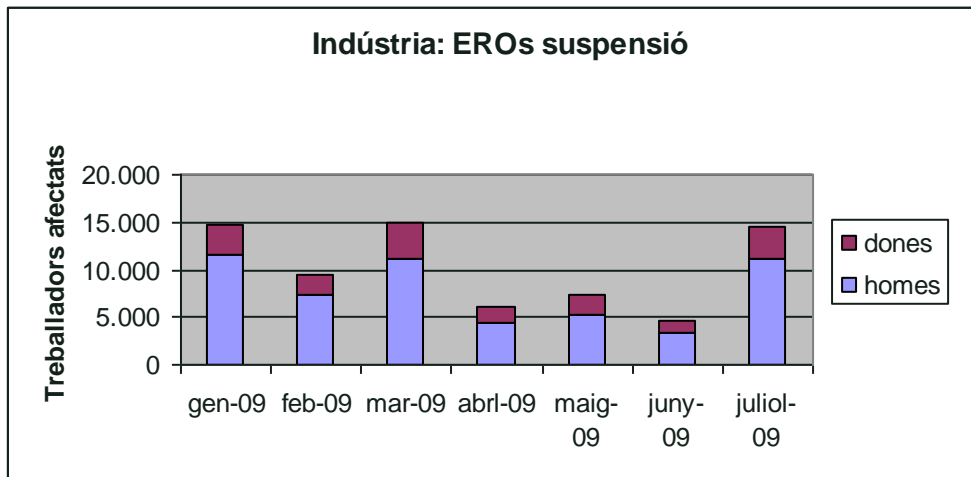
- Es mantenen a l'alça els **expedients de reducció de jornada** (que són els més difícils de controlar pels sindicats i el Departament de Treball) en el sector serveis, de manera que les persones treballadores en aquesta situació es veuen obligades a consumir les prestacions d'atur en major proporció que el temps de treball realment reduït, pel fet que la jornada reduïda computa com un dia complet a efectes de consum de les prestacions.

- És urgent revisar la **mesura del "comptador zero parcial"** engegada pel Govern central en els expedients de suspensió temporal, perquè és a punt d'esgotar-se i les persones afectades començaran a consumir prestacions molt aviat.

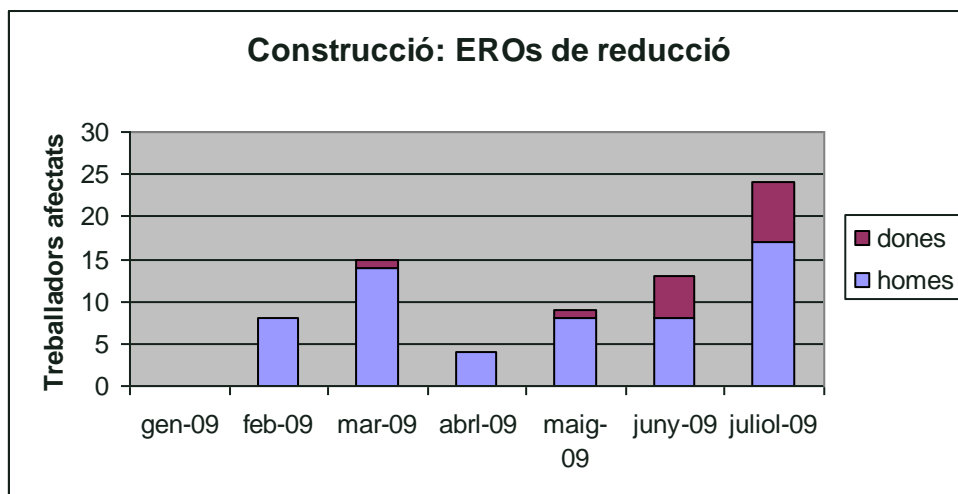
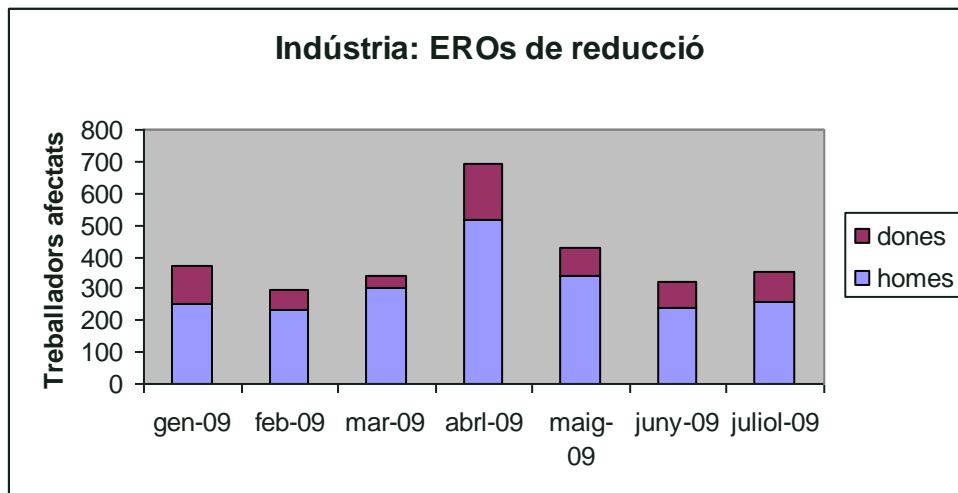
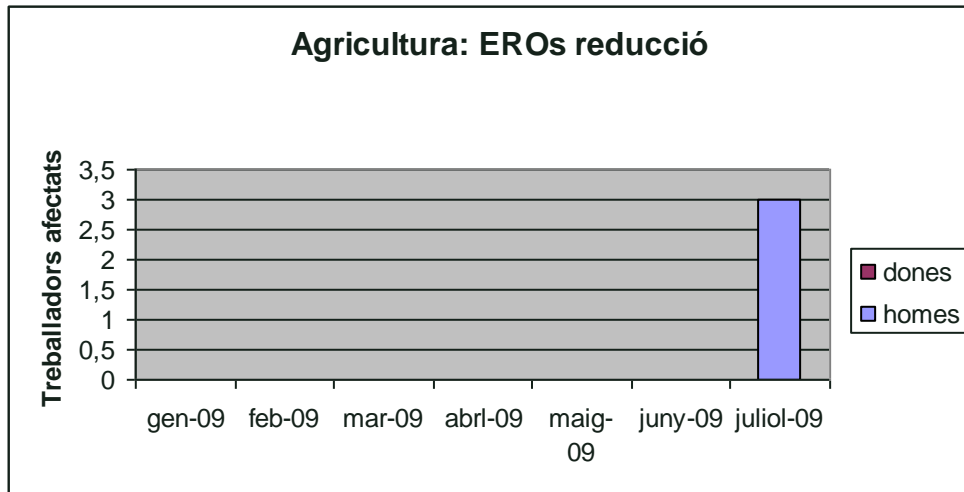
Expedients de regulació

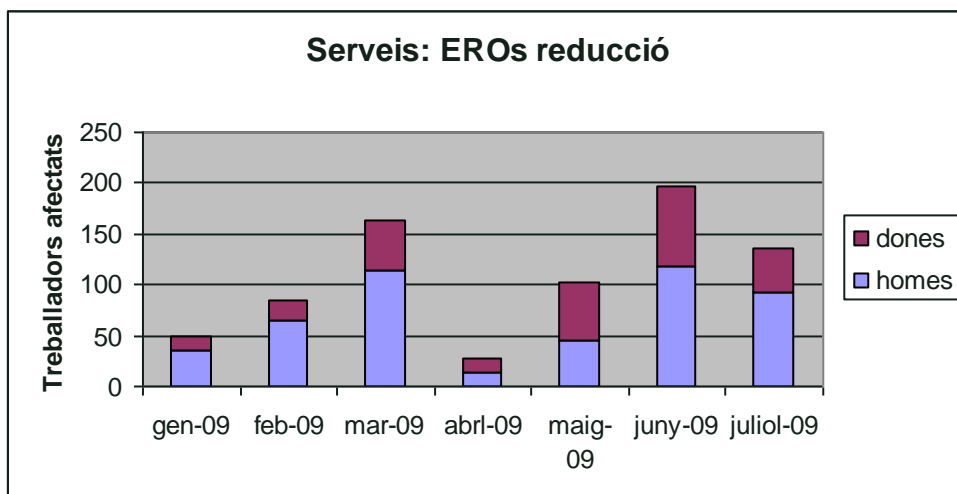
Suspensió:

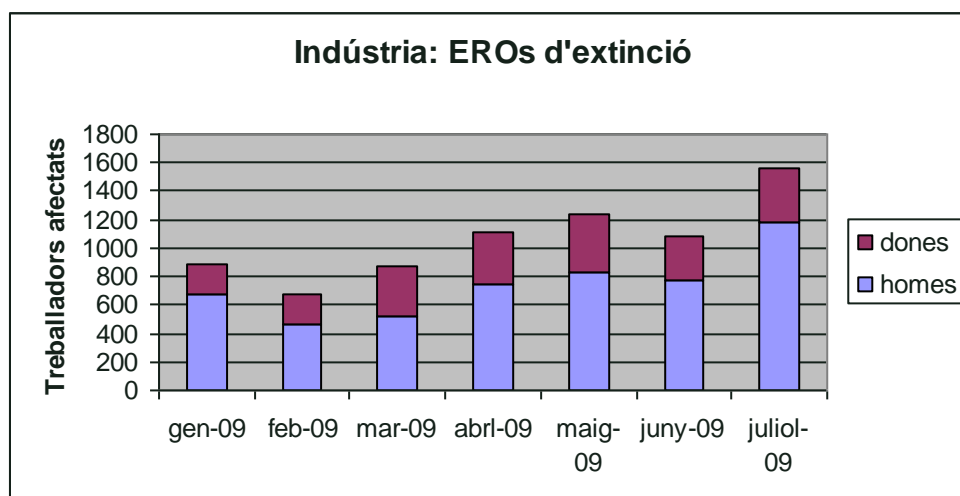
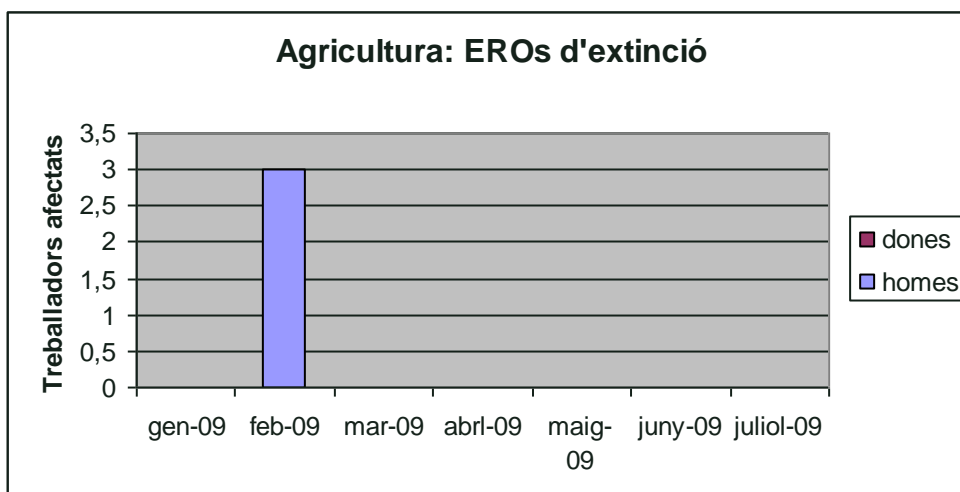

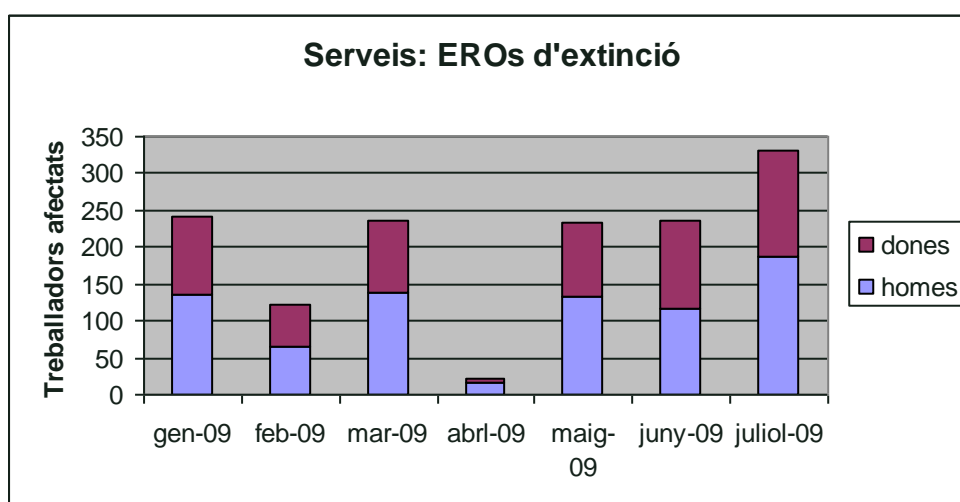
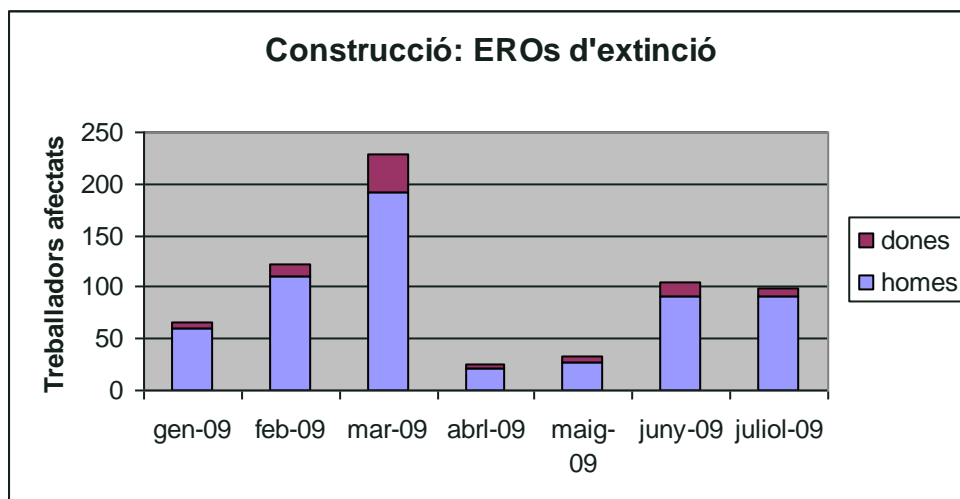
Reducció:

Extinció:

Expedients:

- Total de treballadors i treballadores expedientats al 2009: **93.824**
 - Total de treballadors i treballadores amb contracte extingit per expedient de regulació al 2009: **9.504**
 - Acomiadaments fruit de conciliacions individuals (només hi ha dades fins al mes de març):
 - Gener: **5.033** persones acomiadades
 - Febrer: **4.727** persones acomiadades
 - Març: **4.585** persones acomiadades
 - Total de persones acomiadades per conciliació individual en el primer trimestre de 2009: **14.345**
- Pel que fa al **treball autònom**, a Catalunya també pateix els efectes de la crisi de forma molt important: és la comunitat que ha perdut més cotitzadors autònoms a la Seguretat Social (43.593) durant el període de

gener del 2008 a setembre del 2009, el que representa el 23,5% del total de cotitzadors autònoms que s'han perdut en el conjunt de l'Estat.

Però la Generalitat, a diferència d'altres governs autonòmics, no ha pres cap iniciativa a aquest respecte malgrat les reiterades peticions conjuntes de CCOO i de la Taula d'Autònoms de Catalunya d'obrir un marc de concertació per impulsar mesures de suport al treball autònom com, per exemple, polítiques actives d'acompanyament, garantir l'accés al crèdit, destinar més recursos per a la formació contínua, augmentar la protecció social i facilitar la reconversió de determinats sectors.

- També continua vigent la **falta de polítiques industrials actives**, perquè les mesures que s'han dissenyat, tot i ser correctes, estan quedant sense efecte en no anar acompanyades dels recursos necessaris per dur-les a terme.
- Cada vegada s'aguditzen més els problemes derivats de la **falta de liquiditat de les empreses** per la manca de recursos públics: ICF, enduriment del sector financer per negociar crèdits i negativa sistemàtica davant la sol·licitud de nous crèdits. Algunes empreses durant aquests anys en què han obtingut grans guanys s'han anat descapitalitzant, ja que en comptes d'invertir en l'economia productiva han invertit en l'economia especulativa -especialment immobiliària-, fet que ha agreujat l'enorme dependència del crèdit especialment en els moments en què la inversió especulativa no s'ha pogut materialitzar. En qualsevol cas, la situació del sector financer agreuja la situació i, per tant, més enllà d'exigir més recursos i agilitat d'actuació a l'ICF i a l'ICO cal reclamar al Govern i al Banc d'Espanya més intervenció per controlar que els diners posats a disposició del sector financer s'utilitzin per fer funcionar l'economia i no només per garantir la solvència de les entitats.
- El **sector financer** es troba immers encara en un procés de reestructuració -especialment les caixes- que fa que la seva contribució a la dinamització de l'economia no s'hagi recuperat. Pel que fa a la posada en marxa del FROB i el procés de fusió de les caixes d'estalvi, i més enllà dels perills que poden aparèixer per a les plantilles i sobre els quals s'està fent una bona intervenció des del sindicat, ens trobem amb el risc que, en el sector, s'hi introdueixin les quotes participatives amb drets polítics: sens cap mena de dubte, aquesta nova situació permetria l'entrada de la banca privada, que aprofitaria per qüestionar la naturalesa jurídica de les caixes i intentaria fer perdre el caràcter social que tenen per llei. A banda d'aquestes qüestions cal entomar en el marc confederal la reflexió pendent en relació amb la presència de les organitzacions sindicals en els òrgans de govern en qualitat de representants dels impositors.

Aquesta qüestió ens ha de fer seguir el procés de ben a prop atesa la seva importància per poder mantenir l'actual dualitat del sistema financer i que la consecució d'entitats més solvents, producte de la fusió, permeti reforçar els elements de dinamització i la seva implicació tant financera, amb empreses i famílies, com en el desenvolupament cultural i social del territori derivat de l'actual naturalesa jurídica de les caixes.

- La nova etapa de **Diàleg Social** que s'havia aconseguit reobrir el mes de maig, a partir de la iniciativa sindical i la mobilització (processos que van culminar el 14 maig) es va saldar sense acord, ja que les pretensions de la CEOE eren assolir el seu programa de màxims en l'àmbit laboral (compromisos de reforma dels contractes laborals i baixada de cotitzacions). En qualsevol cas, tot i la ruptura del marc de diàleg social, la iniciativa del moviment sindical ha aconseguit que el Govern central mantingui el compromís en matèria de despesa social i que, fins ara, no s'hagi deixat seduir per les demandes de reformes laborals i retallades de despesa social per part de sectors poderosos. És en aquest sentit que la demanda que fèiem de garantir la protecció de les persones desocupades sense cap tipus de protecció ha estat assumida pel Govern, i tot i que la seva formulació no és la que més ens agrada hem de valorar positivament que es posi en marxa, malgrat mantinguem la crítica a les seves insuficiències.

Continuem reclamant que es recuperi aquest Diàleg Social -tant bipartit, amb l'empresariat, com tripartit, amb l'empresariat i el Govern- com a instrument per abordar una conjuntura tan negativa com la que tenim. La CEOE sap que la negociació no pot passar per posar altra vegada les seves propostes sobre la taula, sinó per abordar, de forma concertada, actuacions encaminades a reactivar l'economia i posar les bases d'un nou model de creixement.

- La **negociació col·lectiva (NC)** -com es va fer evident davant la impossibilitat de renovar el *Acuerdo Interconfederal de NC*- està tenint fortes dificultats. Hi ha retards en la NC del 2009, bloqueigs per signar les taules salarials del 2009 en alguns casos... És per això que hem plantejat obrir un espai bipartit a l'Estat, amb la CEOE, per explorar les possibilitats de desbloquejar la situació. Estem plantejant, i ho hem de fer conjuntament amb la UGT, vincular temporalitat, salaris i beneficis empresarials: una proposta que permeti graduar els increments salarials en tres anys, que combini increments inicials al llarg dels tres anys amb clàusules de revisió salarial per garantir el poder adquisitiu en el cicle i vincular els increments addicionals a la millora de la productivitat. Una proposta que ha de tenir contrapartides en la moderació dels beneficis

empresarials i el compromís que una part d'aquests beneficis es reinverteixen en desenvolupament tecnològic, diversificació productiva i ocupació.

- Pel que fa a la **NC a Catalunya** la situació no és tan preocupant com a escala estatal, però també tenim alguns bloqueigs significatius. Aquests dies assistim a processos de mobilització -conveni de la construcció de Girona, conveni de Catalunya de neteja d'edificis, de transport de viatgers de Barcelona, entre d'altres- que han d'evidenciar que, en absència de diàleg i negociació, només queda el conflicte.
- En relació amb el **ritme de renovació dels convenis**, tant dels revisats com dels de nova negociació, el retard no és alarmant ja que hem renovat, aproximadament, 900 convenis d'un total de 1.200. Ara bé, la preocupació s'ha de centrar a resoldre, durant aquest darrer trimestre, la negociació pendent, i restablir regles estables de negociació amb la patronal per evitar l'acumulació de dificultats en la negociació col·lectiva del 2010.
- El comportament dels **incrementos salarials mitjans**, amb un increment del 2,53%, és especialment positiu atesa l'evolució negativa de la inflació, ja que, com és lògic, la tendència ha estat decreixent (havíem acabat el 2008 amb un increment salarial del 3,88%).
- Una altra dada positiva és el **nivell de cobertura i protecció de les clàusules de revisió i garantia salarial**, que es mantenen per al 85% dels treballadors i treballadores. Les previsions de l'IPC del 2009 apunten la tendència a una reactivació, cosa que fa imprescindible mantenir aquestes clàusules i aprofitar l'oportunitat de baixa inflació per millorar-les el 2010.
- Igualment, part del comportament positiu del **poder adquisitiu dels salaris** es produeix per la revisió pacífica de la major part dels convenis col·lectius plurianuals, amb compromisos d'increment preestablerts en un anterior context de menor dificultat econòmica. Per tant, la negociació col·lectiva del 2010, que serà important en quantitat i en qualitat, ha d'assegurar una evolució salarial que consolidi millores efectives del poder adquisitiu encara que els increments es produeixin amb xifres inferiors.
- En relació amb la NC i pel que fa als **empleats i empleades públics**, ens trobàvem davant la necessitat d'abordar la negociació de les seves retribucions atès que s'han de consignar en els pressupostos generals de l'Estat (PGE). Aprofitant aquesta realitat, les federacions de l'àrea pública i la confederació estatal han treballat conjuntament una proposta que permeti assolir un acord que ajudi també la dinàmica general de la NC.

Abans de l'estiu, i durant tot aquest temps, s'ha viscut una forta ofensiva per reclamar la congelació salarial dels empleats públics -ja que tenen feina estable- i la congelació, quan no disminució, de les plantilles. Un discurs que es fa amb voluntat que sigui exemplificant per al conjunt de la NC i dels diversos sectors. És per això que es va presentar una proposta que comportava un cert compromís amb la situació del sector públic, però que garantia un missatge clar en relació amb els objectius de la NC general.

Finalment s'ha assolit un acord que deixa de banda els perills de la congelació salarial o la disminució de plantilla i situa, en un marc plurianual -tres anys-, increments moderats el primer any (0'3%, més el 0'3% per al fons de pensions) i un creixement per als següents, el manteniment del poder adquisitiu amb la introducció de la clàusula de revisió salarial -conquesta per a un sector que no en tenia-, la reposició de les baixes en la majoria d'àmbits i l'eliminació de l'impediment al creixement en determinats sectors, amb un topall del 8% per a la contractació temporal, i el compromís de desplegar la jubilació parcial i anticipada, dret al que encara no hi podien accedir els empleats i empleades públics.

- A Catalunya, estem plantejant la necessitat que els **espais de concertació social** que vàrem obrir a finals de juliol puguin concretar un paquet de mesures d'impacte sobre la situació econòmica actual (serveis d'ocupació, formació professional, polítiques industrials, finançament de les empreses, habitatge, renda mínima i atenció a la dependència). Hi ha disposició per part del Govern, i Foment i Pimec n'han mostrat també; hem de veure, però, com es concreten les propostes i els compromisos pressupostaris que les acompanyen. El possible acord ha d'anar en la línia de l'horitzó definit en l'Acord Estratègic pel que fa a canvi de model, però ha de tenir impacte sobre la situació actual.

Quadre sobre l'estat del Diàleg Social a Catalunya

Blocs	Departament	Mesures	Valoració
REACTIVACIÓ DE L'ECONOMIA PER CREAR OCUPACIÓ	ECONOMIA I FINANCES	<ul style="list-style-type: none"> - Liquiditat empreses. - Ocupació en el sector d'energies renovables. - Participació dels sindicats i organitzacions empresarials en la definició dels plecs de condicions en les contractacions públiques. 	- Pendent el retorn des del Departament d'Economia i Finances del document amb la concreció de mesures i el pressupost disponible.
HABITATGE	MEDI AMBIENT I HABITATGE	<ul style="list-style-type: none"> - Increment de l'estoc d'habitatge social provinent del pisos buits. - Pla de rehabilitació d'habitatge com a generador d'ocupació. 	- Pendent l'enviament del document recull de les mesures compromeses pel Departament de MAH

	(Direcció d'Habitatge)	<ul style="list-style-type: none"> - Protecció davant desnonaments. - Mesures per facilitar l'accés al crèdit. 	i del pressupost disponible.
BASE INDUSTRIAL SÒLIDA QUE INVERTEIXI EN R+D+I	INDÚSTRIA	<ul style="list-style-type: none"> - Impulsar un pla de rescat i estímul de la indústria catalana mitjançant l'ICF. - Posar en marxa de manera urgent la Llei de política industrial. - Ordenar i prioritzar inversions públiques en R+D+I. - Dotar el PNRI dels recursos necessaris. - Activar una política sectorial activa i preventiva. 	- S'ha elaborat un primer document. Pendent d'acabar de tancar l'acord.
POLÍTIQUES D'OCCUPACIÓ	TREBALL	<ul style="list-style-type: none"> - Pla de dimensionament i millora del SOC. - Dispositius personals d'inserció. - Sectors generadors d'ocupació. 	- Pendent de tractar aquests temes
MILLORA DE LA RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ	TREBALL	<ul style="list-style-type: none"> - Reducció de l'actual període previ sense ingressos (12 mesos) abans de la sol·licitud de la RMI. 	- Pendent resposta del Departament de Treball a la nostra proposta que siguin 3 mesos (ells en proposen 6)
INTEGRACIÓ DE LA FORMACIÓ PROFESSIONAL	TREBALL/ EDUCACIÓ	<ul style="list-style-type: none"> - Creació d'un òrgan de govern de la formació integrada que depengui directament del departament de la Presidència. 	- Pendent de tancar un acord a la Mesa per a la integració de la FP. Discrepàncies importants entre els departaments d'Educació i Treball.
PROTECCIÓ SOCIAL	ACCIÓ SOCIAL I CIUTADANIA	<ul style="list-style-type: none"> - Desdoblament de les oficines d'atenció social primària. - Impuls al sector d'atenció a la dependència (formació, reconeixement competències...). - Pla de reconversió del sector d'atenció a la dependència. 	- Pendent de retorn des del Departament d'Acció Social i Ciutadania del document resum de les mesures acordades que CCOO i la UGT varem enviar.

En paral·lel, estem explorant la possibilitat d'obrir un espai bipartit amb Foment per abordar qüestions pròpies de la NC que permetin concretar i estirar de les propostes que varem pactar en l'AIC.

- Darrerament s'ha signat [l'Acord de Mesures per a l'Ocupació Juvenil](#), un acord que no avança noves mesures en relació amb el que ja feia el Govern, sinó que ha permès introduir una certa racionalitat en les polítiques que es feien i situar la problemàtica de l'ocupació juvenil en l'agenda dels diversos departaments de la Generalitat de Catalunya. Així doncs, recull les diferents polítiques que fins ara es feien de forma dispersa des dels diferents departaments, les ha coordinades, n'ha transparentat el pressupost i n'ha establert els mecanismes de seguiment. L'acord s'ha negociat entre Govern, sindicats i patronals i ha superat una primera temptativa del Govern de fer una negociació al marge dels agents representatius del món del treball.

- Finalment, i tal com vàrem avançar en l'anterior Comitè Confederal celebrat en el mes de juliol, la Generalitat de Catalunya ha respost favorablement a la major part d'esmenes i aportacions que vàrem plantejar a la proposta de **Pla Nacional d'Infraestructures**. En especial, les nostres posicions relacionades amb la mobilitat i l'impuls del ferrocarril han estat força recollides i s'hi ha introduït el compromís de seguiment del pla, tal com vàrem proposar. Entre les propostes que hem presentat i hi han estat incloses destaquem:

- Estendre la xarxa ferroviària de rodalies a les principals àrees urbanes de Catalunya i impulsar les diferents modalitats de tramvia, metro regional i metro comarcal arreu del territori.
- Assumir la transferència i la gestió dels serveis de transport de rodalies i dels trens regionals i impulsar-ne la millora.
- Impuls al transport de mercaderies ferroviari per tal d'assolir quotes superiors al 10%.
- Un servei eficient de transport col·lectiu, tant ferroviari com viari, als polígons industrials, fins a aconseguir una oferta suficient i de qualitat i plenament adequada als horaris laborals.
- Creació de carrils BUS-VAO per facilitar el transport col·lectiu per carretera.
- Convertir els ports i els aeroports en grans centres amb l'objectiu de potenciar l'activitat econòmica.
- Desenvolupar xarxes territorials d'infraestructures de tractament de residus.
- Fomentar i impulsar les fonts d'energies renovables, així com l'estalvi i l'eficiència energètica.

És per això que, finalment, el passat dia 16 d'octubre vàrem signar el PNI, en consonància amb els debats realitzats al si de la nostra organització. Més enllà del valor del Pacte en si i dels seus continguts, aquest és un tema que, en una situació de crisi com l'actual, també introdueix elements positius pel que fa a la reactivació econòmica i per posar les bases materials (infraestructures tecnològiques, energètiques, renovables, de telecomunicació...) per a l'impuls d'un nou model productiu.

- Pel que fa a les qüestions relacionades amb la **immigració**, en moments de crisi i d'atur existeix el perill de l'augment de la xenofòbia i el racisme i és per això que CCOO treballem a l'ofensiva per garantir la convivència i la cohesió social a través de la sensibilització interna dins la nostra organització i, alhora, traslladant el manifest elaborat conjuntament amb CONFAVC i SOS Racisme a les unions comarcals i intercomarcals (ja tenim alguns actes concretats en alguns territoris).

Pel que fa al **traspàs de competències a la Generalitat** sobre les autoritzacions inicials de treball, des de l'1 d'octubre d'enguany la Generalitat té transferida i assumida aquesta competència, però hi ha dificultats atesa la falta de recursos i la complicació dels requisits per a les autoritzacions. CCOO volem que el traspàs de les competències d'estrangeria, o qualsevol altra, serveixi realment per millorar l'atenció als ciutadans i sigui més àgil, transparent, simplificada i molt més propera. Intentarem la via del diàleg per aconseguir millorar l'atenció a la ciutadania, ja que el traspàs s'ha de fer bé, perquè si no és així el malestar dels col·lectius davant les dificultats serà aliment per als plantejaments del PP i els de la presidenta del PP de la Comunitat de Madrid, amb el recurs presentat contra la transferència.

En el Congrés dels Diputats, el debat sobre la **reforma de la Llei d'estrangeria** està obert i hi tenim una posició clara: que no es retallin drets fonamentals, com el dret a viure en família, i que no s'ampliï el termini de detenció en el centres d'internament des de 40 a 60 dies.

Com tots recordareu, a inicis d'any es va tancar el **Pacte per a la Immigració**, pacte que no vàrem signar per un seguit de qüestions derivades del context en què es produïa. Però ara, amb el canvi de context, els traspàs de competències en matèria d'immigració, el clima social en relació al tema en un entorn de crisi econòmica i que en aquest temps hem desenvolupat un seguit d'iniciatives amb diverses organitzacions per tal de garantir un discurs en positiu en relació amb la immigració per combatre els possibles brots xenòfobs que es podrien generar, la Secretaria d'Immigració de la CONC ha dut a terme un seguit de converses amb el Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya per tal d'incorporar-nos al Pacte Nacional i donar un nou impuls al seu contingut, en especial pel que fa a les qüestions relacionades amb la posada en valor d'aquesta realitat i els compromisos d'agilitar les mesures de suport i d'inserció social i laboral.

- L'elaboració dels **pressupostos generals de l'Estat i els de la Generalitat** es produeix en un moment complicat, tant a l'Estat com a Catalunya, per l'evolució negativa dels ingressos i les necessitats de despesa, fet que provocarà un debat polític fort en els respectius parlaments. Hem de reclamar que la despesa social se sostingui, en especial la protecció social, i una política selectiva d'inversió pública que compensi la inactivitat del sector privat i que, de forma especial, s'orienti cap al canvi de patró de model de creixement. És per això que som crítics amb l'actual proposta, ja que no incrementa suficientment les partides que s'haurien de destinar al

canvi de model productiu -és especialment preocupant la disminució en R+D+I- o en polítiques socials.

- **La recaptació tributària de la Generalitat** en el primer semestre del 2009 s'ha reduït un 19,2% en comparació amb el mateix període de l'any anterior. Els impostos que tenen més repercussió en la disminució d'ingressos són els relacionats amb les transaccions de compra-venda d'habitatges (transmissions patrimonials i actes jurídics documentats) amb una caiguda dels drets liquidats del 23,7%, però es constata una generalització de la recessió a la resta de figures tributàries a conseqüència de la crisi econòmica. La davallada també afecta la recaptació estatal a Catalunya: l'IRPF ha disminuït un 13,5%, percentatge lleugerament inferior a la mitjana estatal (15%), i l'IVA un 42% a Catalunya i un 30% en el conjunt de l'Estat. El context econòmic afecta molt la despesa subjecta a IVA, que se'n ressent per la caiguda del consum i la crisi al mercat immobiliari.
- Comissions Obreres fem una valoració positiva del **nou model de finançament** acordat el juliol passat, perquè compleix amb el que diu l'Estatut. És un bon acord no només per a Catalunya, sinó perquè també millora el finançament de totes les comunitats autònomes. Per primera vegada es reconeix que Catalunya tenia un sistema de finançament que no era just: el nou model representa un canvi qualitatiu en relació amb la situació anterior, ja que aporta més ingressos i més capacitat de decisió sobre els impostos que paguen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya i incorpora mecanismes d'actualització. És un sistema més transparent i just entre el que s'aporta i el que es rep, i incentiva el major esforç fiscal que fa Catalunya. I és també un model solidari que garanteix que totes les comunitats autònomes podran continuar donant, en igualtat de condicions, els serveis bàsics d'ensenyament, sanitat i serveis socials.
- En el marc de la presentació dels pressupostos generals de l'Estat també apareix el debat sobre **com augmentar els ingressos públics per mantenir el nivell d'activitat del sector públic** en un context de caiguda de l'activitat privada. Tot i que el dèficit públic pot acabar l'any al voltant del 10%, la prioritat no ha de ser l'equilibri pressupostari, ja que cal mantenir el nivell de despesa i, previsiblement, augmentar-la per fer front a les demandes de protecció social i reactivació econòmica. És per això que les propostes d'augmentar els ingressos públics via impostos estan sobre la taula. En els darrers anys el sistema fiscal ha augmentat la seva regressió i ha fet recaure la major part de l'esforç recaptador en les rendes del treball, mentre les rendes de capital i les grans fortunes s'han vist afavorides per rebaixes en els tipus impositius o per desaparició o retoc de figures impositives. CCOO considerem que qualsevol actuació de

reforma fiscal s'ha d'orientar no només a ingressar més, sinó també a guanyar en equitat i millorar la redistribució de la riquesa: cal que s'aprofundeixi en el caràcter progressiu del sistema fiscal amb una major imposició sobre les rendes de capital i les grans fortunes. La nostra crítica a la proposta inicial del Govern central ha anat en aquesta línia: una pujada de l'IVA de caràcter universal acaba sent regressiva per indiferent, per això reclamem augments d'impostos, sí, però augments selectius sobre les grans fortunes, els béns de luxe, les SICAV, etc. En qualsevol cas urgim que es presenti una proposta de programa específic de lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida que hauria de ser una de les prioritats en el marc del canvi en el sistema fiscal.

- **La situació política a Catalunya** pot comportar que es vulgui accentuar el debat identitari, com ja hem vist al voltant de l'11 de Setembre, i les consultes. En tot cas, nosaltres hem d'exigir la màxima atenció als problemes socials i que les competències d'autogovern existents es posin al servei de la solució dels problemes i generin propostes per fer-ho possible. És amb aquest plantejament que ens posicionarem en els possibles conflictes que es puguin suscitar en relació amb la sentència de l'Estatut: la legitimitat de la voluntat de gaudir de més autogovern com un instrument que ha de ser més eficient per abordar els problemes econòmics i socials.
- **L'afer Millet** posa sobre la taula una de les crítiques que, des de fa molt temps, fem des de CCOO de Catalunya: la transparència en la utilització de fons públics. Transparència no només quant als receptors, sinó també quant a les finalitats a les quals es destinen. Una reivindicació plantejada en solitari per CCOO fa anys, i que va ser recollida com una de les recomanacions d'el document elaborat per la "Comissió de bon govern", presidida per Anton Canyelles i impulsada per l'exconseller Josep Maria Vallès en l'anterior legislatura, i que hem de reclamar que s'apliqui ja.

L'escàndol de l'afer Millet, per les seves dimensions i per les connotacions socials que comporta, no ens pot fer oblidar que aquesta és una més de les moltes expressions que tenen, en la gestió dels fons públics, unes pràctiques caracteritzades per l'opacitat. Una cara més de les pràctiques de clientelisme i arbitràries que practiquen algunes administracions, com les que acabem d'evidenciar de nou en el cas dels ajuts que la Secretaria de Joventut de la Generalitat de Catalunya ha repartit de forma graciosa i no objectiva entre diverses organitzacions juvenils, afavorint clarament unes opcions envers unes altres d'acord amb criteris poc objectius i més propis de l'amiguisme polític.

- Així mateix, el cas de l'escàndol de la multimilionària indemnització del conseller delegat del BBVA no ens ha de fer creure que ens trobem davant una simple anècdota més: el problema no rau només en què evidencia una doble moral en utilitzar aquestes pràctiques mentre, al mateix temps, es demonitza l'actual contractació indefinida per un suposat elevat cost (que, per cert, no ha impedit la brutal destrucció d'ocupació que estem vivint). El que és més greu i preocupant és el fet que s'evidencien unes pràctiques que corresponen a un model de funcionament i gestió empresarial que té com a base una economia basada en el curt termini, sense projecte de futur, sense responsabilitat social, només preocupada pel guany immediat i que, perfectament, pot externalitzar tot el risc.

Aquestes pràctiques es troben en la base de les crítiques que estem fent a l'**actual model de govern corporatiu empresarial**, un model que no incorpora cap compromís de futur de l'empresa més enllà del rendiment de resultats en forma de dividendes per als accionistes, i que és el que permet veure com, a les borses, els valors de les accions tenen una relació directa amb els acomiadaments i els beneficis anuals, i no pas amb la reinversió, la productivitat o el compromís social.

Perspectives de treball per a aquest període

És en aquest context que hem dibuixat, que hem de reforçar el nostre discurs amb alternatives creïbles que ens permetin sortir de la fase defensiva en què ens trobem.

Hem de mantenir la unitat d'acció amb la UGT. És una aposta estratègica, especialment en l'actual conjuntura. Una aposta que no està en contradicció amb la de mantenir el nostre perfil propi.

El dia 7 d'octubre vàrem convocar una concentració a la plaça de Sant Jaume en el marc de la convocatòria de la CSI de la 2a Jornada Mundial pel Treball Digne (JMTD), i que de forma prèvia vàrem explicar i difondre en algunes empreses i polígons: una concreció d'aquesta campanya de difusió fou l'assemblea que es va realitzar a l'aeroport de Barcelona el passat 6 d'octubre i que anava adreçada als treballadors i treballadores de les diferents empreses i sectors que s'hi apleguen per tal de fer evident el conflicte en els centres de treball.

I hem de continuar amb el procés de mobilitzacions, tant en l'àmbit de les assemblees a les empreses i centres de treball, polígons industrials i centres comercials, com en actes descentralitzats i centrals a Catalunya que permetin

fer veure la nostra posició, per confluïr en una gran mobilització centralitzada -la confederació està acabant de concretar amb la UGT que sigui el proper 12 de desembre-, i que ens permeti fer visibles les nostres posicions i la nostra força. En aquest sentit:

- Convoquem, el proper 26, als secretaris d'organització de les organitzacions per fer una proposta de calendari i d'accions per presentar-la al Comitè Confederal del 28 d'octubre.
- Elaborem un material específic -un díptic molt concret amb propostes i una crida per dur a les empreses-.
- La mobilització -entesa com un procés- té com a objectiu assolir l'hegemonia cultural de els nostres propostes i acumular les forces necessàries per avançar i impedir les retallades de drets que anuncia la patronal. I, per tant, cal realitzar accions descentralitzades i coordinades, amb forta i important presència, a les empreses i centres de treball. de les nostres posicions i amb presència a les OTG amb les persones aturades.
- Les accions que cal realitzar han de coordinar i articular accions generals i sectorials, amb algun possible acte central de Catalunya que permeti anar sumant forces i fer visible l'acte del dia 12.

Els objectius immediats passen per:

- Desbloquejar la **negociació col·lectiva** del 2009 i preparar la de l'any vinent, i recuperar el Diàleg Social.
- Articular un **discurs potent en la NC**, davant la temporalitat injustificada, per l'ocupació estable i amb drets i fer referència, especialment, als joves, les dones i les persones immigrants, realitats molt vulnerables en l'actual situació de crisi. Coordinar al màxim l'estat de la NC i les actuacions que cal desenvolupar en les diferents negociacions.
- Mantenir el treball en base a les propostes aprovades en els **pactes d'Estat**: Pacte de Toledo i Seguretat Social, reforma de la NC, canvi de model de creixement... A escala estatal, i pel que fa a Catalunya, cal reforçar els espais de concertació social per concretar mesures coherents amb el plantejament general (en especial les que fan referència a la FP i a les millores dels serveis públics d'ocupació, la RMI i les accions proactives en política industrial); en la NC, impulsar un espai d'entesa amb Foment que, alhora que permeti avançar en els continguts de la NC aquí, pugui contribuir també al canvi de la dinàmica estatal.
- Situar la **problemàtica de la desertització industrial** que pot aparèixer en alguns territoris de Catalunya a causa de determinats tancaments

d'empreses (el cas més evident, ara, és el de les Terres de l'Ebre) i exigir plans específics de reindustrialització.

- Intervenir conjuntament amb la CES en la **presidència espanyola de la UE**.
- Intervenir en el debat dels **pressupostos generals de l'Estat i de Catalunya**, en coherència amb el que hem plantejat (polítiques pressupostàries expansives, canvis en la fiscalitat de caire progressista...).
- Exigir el desenvolupament dels acords en relació al REAS (Règim Especial Agrari de la Seguretat Social), per la qual cosa, en coordinació amb la Federació Agroalimentària, desenvoluparem una iniciativa davant dels grups parlamentaris i la denúncia pública corresponent.
- Concretar iniciatives sindicals en relació a l'atenció, informació i organització de les persones en situació d'atur, tot establint aliances amb altres organitzacions per acordar les mesures de sensibilització i exigir les actuacions correctores necessàries.

Pel que fa a les qüestions d'ordre intern i algunes de projecció externa

- **L'afiliació** manté un creixement amb tendència a la moderació i l'estancament, fet que ens obliga a pensar en la millora del servei i en elements d'assessorament i atenció sindical directa que reforcin el vincle afiliatiu.
- Pel que fa a **les eleccions sindicals** hem de reforçar la feina de manera important, amb compromisos per part de totes les organitzacions i amb una tasca màxima de col·laboració per tal d'assolir la fita marcada. La crisi tindrà repercussions en la renovació dels delegats i delegades pels canvis a la baixa que s'han produït i que es puguin produir en l'univers elegible, conseqüència del tancament d'empreses o de la disminució de plantilles. El 2010 ens trobarem en el període àlgid del procés d'eleccions sindicals i, per tant, cal que aquest trimestre planifiquem acuradament les estratègies i els recursos que cal emprar per fer més eficient el treball i assolir, així, l'objectiu de continuar sent la primera força sindical.
- Pel que fa a la **formació sindical**, l'Escola de Formació Sindical continua la dinàmica d'aprofundir en dos grans objectius: donar estabilitat a la

formació bàsica per a delegats i delegades i aconseguir que un nombre significatiu dels nostres representants a l'empresa puguin accedir a tot un seguit d'eines educatives bàsiques, formació integral i instruments per a l'acció sindical.

DADES GENERALS PLANS INTERSECTORIALS 2008

CURSOS		%
Total cursos	291	100
Formació bàsica	227	78,01
Formació quadres	64	21,99
HORES		%
Total hores	11.439	100
Formació bàsica	8.955	78,28
Formació quadres	2.484	21,72
ALUMNES		%
Total alumnes	4.928	100
Baixes assumibles	713	14,47
Baixes no assumibles	448	9,09

D'altra banda, també hem de fer un impuls a la formació de **quadres i dirigents sindicals** que ens permeti capacitar-los per desenvolupar millor les tasques i les responsabilitats sindicals i articular espais formatius col·lectius adreçats als diferents òrgans de direcció, amb accions formatives en mètodes de treball i dinàmiques d'habilitats (motivació, treball en equip, gestió del temps, etc.), plataforma Integra i noves tecnologies, millora de les competències lingüístiques i de la comunicació externa.

Estem repensant les **activitats de formació, de reflexió i d'intercanvi sindical personal** perquè donin continuïtat als més d'un centenar d'integrants de les diferents edicions del Cours de Direcció Sindical (CDS) i l'experiència generada, tant pel que fa al format actual d'aquest espai -recollint algunes propostes i reflexions-, com la millora de la implicació en la selecció dels perfils proposats per les organitzacions. També treballem en la seva adaptació a un format més compacte que combini elements de conciliació de la vida sindical i personal amb la necessitat de poder complir els objectius establerts (coneixement de la història, valors, missió, objectius i instruments de l'organització; aprofundiment en fonaments i reflexions sobre el context laboral, social, polític i econòmic; habilitats directives i transmissió d'experiències; intercanvi i relació entre persones de diferents procedències, trajectòria i àmbit d'intervenció sindical).

L'Escola de Formació Sindical està dissenyant **nous espais de formació** amb diferents estructures i actualitza els continguts i les metodologies d'altres ja existents. També s'està **reforçant l'espai de col·laboració** amb diferents facultats d'universitats públiques i s'impulsa un projecte que ens ha de permetre l'intercanvi de coneixements i experiències en matèria de

formació sindical amb diferents sindicats de la CES.

- I pel que fa a la **cultura** estem desplegant un conjunt d'iniciatives: aquesta mateixa tarda signarem un acord de col·laboració amb el Moviment Laic i Progressista, moviment socialment compromès i amb una presència activa en l'àmbit associatiu, que s'identifica amb l'herència històrica del moviment obrer i les generacions que, abans que nosaltres, han lluitat per fer més lliures les persones mitjançant l'educació, la cultura o el treball; avui també se celebrarà l'acte "*El llegat de Ferrer i Guàrdia i la seva vigència*", al qual esteu expressament convidats, com a particular homenatge en el centenari del seu afusellament i dels fets escaiguts durant la Setmana Tràgica, i en el qual també es presentarà la proposta didàctica adreçada a docents i alumnes de secundària "*Francesc Ferrer i Guàrdia. Un lliurepensador en temps convulsos*", elaborada pel Departament de Cultura de la CONC i la Federació d'Ensenyament, i es farà lliurament d'un document sonor inèdit sobre l'impulsor de l'Escola Moderna a la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia.

També s'està organitzant, per finals de novembre, un acte d'homenatge a la figura de Manuel Vázquez Montalbán i al 30è aniversari de la publicació i l'atorgament del Premi Planeta a la novel·la "*Los mares del Sur*", en el qual, de manera destacada, apareix el context social de la crisi dels 70, les lluites obreres als barris populars i un *fictici* local de CCOO al barri de Sant Magí, a l'Hospitalet de Llobregat.

També continua en bona línia el projecte de recuperació de la memòria històrica i de l'aportació dels treballadors i, molt especialment, de les treballadores del sector del tèxtil, per tant des d'una clara perspectiva de gènere i amb criteris de recuperació del patrimoni arquitectònic i urbanístic. S'està treballant amb FITEQA i les diferents organitzacions territorials que s'hi han implicat de forma activa, tant en el projecte com en les entrevistes que s'estan realitzant.

- Cal destacar també la tasca del **Servei Lingüístic**, instrument del sindicat que impulsa l'extensió de l'ús del català en la nostra organització com, per exemple, a través de la coordinació de moltes de les actuacions que es deriven de les propostes del document sobre "L'ús social de la llengua catalana en el món del treball" (Comunicació, Gabinet Jurídic...), desenvolupat en el marc del Seminari Salvador Seguí de la Fundació Cipriano García, així com també cal destacar el bon funcionament de la coordinació de la campanya de la ILP per una "Televisió sense fronteres" i la bona acollida per part de les diferents organitzacions confederades.

- Cal fer notar, en aquest context social i econòmic, que hem de reivindicar una **sortida de la crisi també des de la Cultura, l'Educació i el Treball**. Una cultura al servei dels valors de la transformació social, de la solidaritat, de la igualtat, dels drets, de la ciutadania plena, etc. Hem d'accentuar el nostre perfil com a agents que fem i generem cultura i discurs cultural, incentivant i coordinant les nostres iniciatives i alhora buscant espais de trobada, intercanvi i aliança amb persones de diferents disciplines culturals amb les que compartim valors i anhels.
- També cal fer esment de tot un seguit d'activitats organitzades per la **Fundació Cipriano García**, com la celebració de la 7a Jornada del Seminari Salvador Seguí que, en el marc de la Diada Nacional, va tenir lloc sota el títol "*Mercat, globalització i nació*" i va comptar amb la participació del conseller d'Economia i Finances, Antoni Castells. Així mateix, les conclusions del document "*L'ús social de la llengua catalana en el món del treball*" ens tornen a comprometre a adequar la nostra estratègia de promoció de l'ús social de la llengua catalana en un context actual divers, al seu avenç en el món del treball i a intervenir activament en la nostra pròpia organització.

Cal assenyalar també l'èxit i qualitat del seminari "El moviment obrer a la gran ciutat. De la mobilització sociopolítica a la crisi econòmica (1960-1980)" organitzat conjuntament amb el Centre d'estudis sobre les èpoques franquista i democràtica, de la UAB, i, finalment, saludar i felicitar la destacada estrena del format Els Dilluns del Cipri amb la participació del sociòleg Manuel Castells i, en aquest sentit, fer una crida a aquest Consell Nacional a col·laborar en la difusió de les activitats i en el reforç de la campanya d'extensió dels Amics del Cipri entre l'actiu de les CCOO de Catalunya.

- En línia amb la voluntat d'aprofundir en els **valors i continguts del federalisme plural**, estem treballant en la programació de diverses activitats conjuntes amb algunes unions regionals i confederacions de nacionalitat de la CS de CCOO d'Espanya: la possible reedició del GALEUSCAT, amb la col·laboració de la direcció confederal, on puguem posar en comú reflexions estratègiques del moviment sindical en un marc cultural, social i polític determinat per la realitat de les nacionalitats històriques; la celebració d'un acte a Madrid, coorganitzat amb la Fundació Blanquerna de la Generalitat de Catalunya, per presentar el llibre *Una presència decisiva. Crònica gràfica de CCOO de Catalunya (1964-2008)* i projectar una imatge social positiva de la relació Madrid-Catalunya; i, finalment, l'aprofundiment dels marcs de treball conjunt de CCOO dels països de parla catalana al voltant de les problemàtiques específiques en el marc de l'existència d'una llengua pròpia i comuna o el

treball per a l'extensió de la campanya de la ILP per una TV sense fronteres entre les confederacions d'Euskadi, Navarra i Galícia o també Aragó i Castella i Lleó.

- Pel que fa a la **renovació de quadres** continuem amb l'aposta del Projecte Quadres com un espai que ha de permetre a les organitzacions planificar la seva renovació. Properament encetarem un debat col·lectiu al voltant del PQ (Qualitat, Diversitat i Renovació Sindical) per tal de fer possible un dels objectius que té com a fil conductor el conjunt d'iniciatives i propostes del pla de treball col·lectiu: "facilitar processos de renovació i promoure la transmissió dels nostres valors i ideals". Ho abordarem amb dades per tal de conèixer l'impacte de la renovació i la continuïtat de les persones en el conjunt d'òrgans de direcció després de l'últim procés congressual.
- Estan previstes, en els propers dies, un seguit d'**activitats col·lectives** que han d'incidir tant en la millora del nostre treball com en la seva expressió externa:
 - El proper 3 de novembre es realitzarà una jornada de treball de la CSI a Barcelona: "Transición justa ante el cambio climático", amb la participació de la CES, CCOO i la UGT, aprofitant que aquella setmana se celebra a la capital catalana la cimera preparatòria de la Conferència de Copenhaguen sobre el canvi climàtic.
 - La Jornada de negociadors, que se celebrarà el proper 27 de novembre, i on de nou posarem en comú l'estratègia per a la negociació col·lectiva i farem un repàs de les realitzacions.
 - L'acte de reconeixement a les persones afiliades amb més de 25 anys d'antiguitat (lliurament de pins) i a les joves incorporacions, que enguany es coorganitza amb la Unió Comarcal del Vallès Occidental, acte en el qual, com els altres anys, les organitzacions confederades hi participaran activament amb una delegació. La data serà, previsiblement, el 28 de novembre, i el lloc de celebració serà la ciutat de Terrassa.
 - Finalment també s'ha previst la celebració de la Jornada de treball dels delegats i delegades de prevenció de riscos: inicialment es volia fer al desembre, però la possible coincidència amb el procés de mobilització per desbloquejar la NC ha fet convenient traslladar-la al febrer.
- En el proper punt de l'ordre del dia de la reunió d'avui es presentarà i debatrem sobre el mapa organitzatiu, que ens ha de permetre conèixer

quin és l'estat de l'organització i, a partir d'aquest coneixement, introduir les actuacions que ens permetin millorar-la.

- Pel que fa als recursos, després coneixerem el tancament de comptes del 2008 i definirem els criteris d'elaboració del PICONC 2010. No se'ns escapa que el debat dels recursos no és ni tècnic ni econòmic: és un debat profund de política sindical sobre el qual descansen tant l'autonomia com la independència sindical, l'establiment de les prioritats sindicals reals a l'hora d'assolir les finalitats que ens guien i, evidentment, el mateix pacte de confederació de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya.

*“... Pues hay quien se cree que llega con el
carné de comisiones al palacio del gobierno
y dice: Venga, a casa, que ahora mando yo.
¿Me explico? Gente así hay a montones.
Hay que tener paciencia. Con paciencia
no hay quien nos venza.
Ahora bien si empezamos a dar palos de ciego,
pues nos las van a dar todas aquí,
porque ellos de ciego no tienen nada.
Tienen más vista que un sapo”*

Manuel Vázquez Montalbán, “Los mares del Sur”,
enguany se celebra el 30è aniversari del
Premi Planeta per aquest llibre.

Ho celebrarem aquí, a la sala d'actes, el 26 de novembre.

Joan Carles Gallego i Herrera
Secretari general

Barcelona, 21 d'octubre de 2009